

Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a treia după Sfintele Paști, a Sfințelor Femei Mironosițe

O, iată, iată, vin cu norii slavei Mele deasupra cetății cuvântului Meu și cânt cu oștirile cerești imnul slavei învierii Mele: Hristos a înviat!

O, Hristos a înviat, și pace ție, cetate a cuvântului Meu! Pace ție, leagănul Meu de dor între cer și pământ! În tine Domnul găsește alin și mângâiere, în tine Duhul plutește și împarte fericirea fiilor lui Dumnezeu, căci cei ce cred venirea Mea cuvânt pe pământ primesc puterea să se facă fii ai lui Dumnezeu, născuți din cuvântul Meu de peste ei, din Dumnezeu născuți, precum este scris despre iubirea venită de la Tatăl și dăruită celor ce Îl primesc pe Fiul Său Iisus Hristos și cred în numele Lui, și căroră le-a dat dreptul să se facă copii ai lui Dumnezeu nu din sânge, nici din voia firii lor, sau a vreunui om, ci din Dumnezeu, din cuvântul care ia trup în carne între voi, fiilor, ca să luați din slava lui, din harul lui, slava singurului născut din Tatăl, o, și câtă fericire primesc cei ce cred, căci Eu i-am spus lui Toma: *«Ferice ție că ai văzut și ai crezut, dar mai fericiți sunt cei ce n-au văzut și au crezut cu dor!»*, căci dorul tânjește și trăiește dorind.

O, iar și iar pace vouă, fiilor! Pace ție, cetatea iubirii Mele pentru om! E multă slava Mea deasupra ta și privesc la ea păsările văzduhului cel plin de cuvânt și de nori de slavă, și-Mi cântă păsările cerului, că au ele vederea pentru slava Domnului, au de la Domnul această fericire căci sunt mici și au împărăția cerurilor, care este a copiilor, a celor mici precum este scris, o, și e multă slava Mea, și privesc la ea păsările cerului și văd pe Dumnezeu și văd, iar duhul grădinilor Mele de aici mângâie și alină dorul celor din cer, și al celor ce iau din cerul slavei Mele de peste voi, străjeri ai cetății Mele.

O, aici la voi e duhul mângâierii în lucrarea sa. Aici cazaniile făcătoare de Duh Sfânt în om și semnele și simbolurile pline de pilde și imnurile sfinte, o, aici așa lucrează Duhul înțelepciunii de sus, și este în lucru fericirea omului, fericirea cea din Dumnezeu, căci Domnul are dorul să locuiască în om, în casa pe care și-a zidit-o la facerea cerului și a pământului pentru ca să Se odihnească Domnul de lucrările Sale și să-Și sfințească odihna, omul în care Domnul Își află odihna de după ostenele, căci facerea este osteneală, și apoi bucuria este lucrarea ei, ca omul care după ce-și face o lucrare se bucură apoi de ea și în ea și se odihnește bucurându-se și făcând zi de sărbătoare și de odihnă pentru cele lucrate de el.

Acum, iubii Mei din cer, acum facem aplecare.

Am venit cu mărturisitorii învierii Mele și zi de praznic sfânt Ne-a fost gătită în grădină aici. Ne aplecăm și Ne așezăm pentru petrecerea împreună acum. Voi, fiilor din grădină, v-ați trudit, măi fiilor și Ne-ați pregătit popas și intrare și sărbătoare. Sunt cu mironosițele învierii Mele, cu purtătoarele de miresme pentru Domnul lor Cel răstignit și înviat, și iarăși, purtătoare de vestea învierii Mele dintre cei morți, căci strigau ele: Hristos a înviat!

S-au dus purtătoarele de mir, s-au dus și au vestit pe ucenici că Hristos a înviat. S-au dus și ucenicii Mei și ei apoi în toate laturile pământului și au spus și ei în lung și în lat, vestind peste tot că Hristos a înviat. Le-am făcut trimitere și le-am spus: *«Luați Duh Sfânt, și cu El să iertați pe cei ce vor crede în mărturisirea voastră, și cu El să-i țineți sub păcat pe cei ce nu vor crede în voi și în Duhul Care sălășluiește în voi prin suflarea Mea de peste voi!»*.

O, suntem împreună aici cu zi de praznic de înviere și ne împărțim mângâiere și pe Duhul Sfânt, Duhul lucrărilor cerești și duhovnicești, iar voi, fiilor credincioși în cetate, v-ați gătit și Ne-ați gătit bucurii, fiilor.

O, ce frumoși sunt cei ce cred pe Domnul și lucrările Lui, măi fiilor, ce frumoși! Așadar, credința este frumusețe mare, este sănătatea duhului, a iubirii, iar necredința este neputința de a iubi, este nesănătate, este nefericire, este cârtire, fiilor. Omul este nefericit din pricina păcatului lui și se închină păcatului, iar lui Dumnezeu nu, iar Eu învăț prin cuvânt omul și-i spun să-și aleagă fericirea și sfințenia cea pentru ea în el și-i spun: O, omule, închină-te lui Dumnezeu, nu păcatului, nu trupului, nu ție însuși, ci numai lui Dumnezeu să te închini și să-I slujești cu viața ta, că iată, omul se închină femeii ca și Adam și-i face cadouri și-i stă la picioare ca s-o câștige lui pentru păcat, o, și păcatul ar fi vrut să locuiască în rai, dar nu poate Dumnezeu cu cei care n-au grijă să fie numai ai lui Dumnezeu cu iubirea lor, o, nu poate Domnul cu cei nemulțumiți, cu cei cârtitori, căci nelepădarea de sine este vrăjmașul lui Dumnezeu în om, și de aceea am spus să aibă omul grijă de Dumnezeu în el, și iată, cei ce nu lasă pentru Domnul mamă și tată, frați și surori, soție și copii, averi și ranguri, prieteni și duhul lumii, nu pot aceștia fi între cei ce se fac ucenici ai Mei, nu se pot face vrednici de iubirea lui Dumnezeu în ei, iar împărțiți cum s-ar vrea ei, o, nu pot fi cu Dumnezeu și ai lui Dumnezeu, căci au încă iubire pentru despărțire de Dumnezeu în dauna lor și a celor ce locuiesc în inimile lor, și care nu înțeleg ce înseamnă să se dea omul lui Dumnezeu și să-și lepede trecutul pentru înnoirea a toate, pentru taina nașterii din nou a lumii, și pentru ca să aibă Domnul pe cine să arate lumii cu împlinirea Sa în ei, și ca să poată și alții apoi spre Dumnezeu, spre dragostea pentru cele de sus, o, și e prea mare această înțelepciune ca să locuiască ea în om, căci omul cu anevoie dă să se lepede de sine și de toate apoi, ca nu cumva să piardă el raiul dacă nu ascultă așa.

În ziua aceasta sfântă ne dăm unii altora mângâiere, fiilor, ne hrănim unii de la alții, căci sunt la voi cu martorii învierii Mele și umplem sălaşurile cerești de duhul mângâierii. Eu vă dau vouă cuvântul Meu și al ucenicilor și ucenițelor Mele, iar voi așezați înainte imnuri și cazanii și înțelepciunea Duhului Cel de sus, semne și simboluri sfinte, pilde și dezlegări de taine cerești, credință și sănătate de credință și roadele ei, fiilor, o, și așa aduceți și bucurii și mângâieri celor din cer și venirii Mele cu ei la voi, și iată-i cu voi în cuvânt, și mai întâi ucenițele mironosițe, purtătoarele de miresme și de iubirea lor de Dumnezeu!

Eu, Domnul, vă așez în bucuria praznicului Meu cu voi aici, în cetatea cuvântului Meu de pe meleagul neamului român, iar voi dați acum glas bucuriei sărbătorii cea pentru voi, căci Domnul vostru vă are cu El, că L-ați iubit pe El, numai pe El L-ați iubit.

— *O, pace Ție, pace Ție, Doamne, aici cu noi și cu ei ca și în cer, căci cu cerul suntem cu ei la masă de cuvânt de înviere, o, Doamne!*

Noi numai pe Tine Te-am iubit cu viața noastră cea nouă, după ce Tu ne-ai născut din cuvântul Tău când ai venit după om pe pământ. O, ai făcut din noi odihna Ta, iubirea Ta, Evanghelia Ta, Doamne, căci ne-ai dat putere să credem și să ne facem fii ai lui Dumnezeu pe pământ între oameni, Doamne.

O, aceasta vă împărțim și vouă în ziua noastră de praznic al mărturisirii noastre pentru Hristos, pentru Domnul învierii, căci El a plinit rostul credinței noastre în El, o, și nu L-am iubit zadarnic, că ne-a făcut mărturisitori ca să ducem până la margini credința în Dumnezeu Cel adevărat, Domnul învierii. Lucrarea noastră a fost iubirea cea pentru El. O, tot așa și voi să aveți putere să-I dați ceea ce noi I-am dat. Toată iubirea numai Lui să I-o dați, toată, o, frați și surori, că toată v-o întoarce Domnul vouă, și cerul tot îl au al lor cei ce mărturisesc pe Domnul la cei străini de El pe pământ.

O, aveți grijă mare, mereu grijă să aveți să vă smeriți Domnului ca să-I stați aproape, căci cei ce nu se smeresc nu s-au apropiat încă de Domnul, iar cei ce se apropie tot mai mult de El sunt mici și tot mai mici, și tot așa și stau, mici stau înaintea lui Dumnezeu, căci Îl cunosc pe El cei ce se smeresc pentru El, o, că iată, cei ce n-au stat smeriți ca să aibă

parte să-L cunoască și să-I stea aproape, iată-i duși de lângă voi pe cei ce nu s-au smerit ca să-L cunoască pe El în acest cuvânt, care vă naște și vă crește pe voi mereu, mereu.

Creștinii care n-au stat frumoși și mici alături de lucrarea Lui cu voi, o, nu pot ei acum să priceapă încercarea care a fost slobozită peste pământ pentru neumblatul de colo-colo, și nu pricep că ei nu veneau cu sfială și cu împlinirea Domnului în ei după cuvântul Său, căci ei veneau așa de bucurie, dar smerenie, sfială sfântă, credință cu sfială nu aveau, ba aveau nemulțumiri, aveau pretenții, aveau duh de judecată, se voiau cu dreptatea lor, disprețuiau pe alții care nu-i înțelegeau, o, și a venit oprirea apoi, a venit cât ei nu s-au așteptat, și iată, Domnul nu are ce să le facă celor ce nu-L iubesc pe El crezând cu putere în El, o, și nici ei nu pot cu Domnul dacă nu se smeresc mici sub măreția Domnului.

O, cine nu are grijă mare de Dumnezeu în el, acela crește el, iar Domnul scade în el. Dar voi, fiilor, să aveți grijă de smerenia din voi, și însușiți-vă fără șovăire starea omului căzut, și care crede despre el tot ceea ce îl învinuiește pe el din părți, căci Domnul încearcă omul, îi încearcă smerenia, și de aceea fiți sfinți și tot mai sfinți, dar să vă credeți desfrânați, nu sfinți. Chiar dacă e moartă în voi mișcarea cea murdară și plină de pete ale păcatului, voi să vă smeriți mult și mereu pentru păstrarea sfințeniei cea prin umilință păstrată.

O, voi să nu vă mâhniți dacă sunteți crezuți și priviți ca desfrânați, ci să credeți și voi așa despre voi, că numai așa va vedea Domnul că aveți umilință de duh întregă, că vă știți vrednici de milă, de iertare, o, și asta-i calea vieții creștine pe pământ cu Domnul.

Domnul spunea mereu: «Este bine!», așa spunea după fiecare lucrare a Sa la facerea cerului și a pământului, dar când a văzut ce nu este bine a spus: «Nu este bine!», și a spus: «Nu este bine să fie omul singur!». O, cei doi nu trebuia să umble singuri apoi în rai, iar dacă au umblat singuri s-a înființat atunci vrăjmașul lui Dumnezeu, satana, și care s-a ivit prin nesupunerea omului, o, că a umblat singur omul, și apoi a venit rodul neascultării, ivirea lui satana.

O, aveți grijă să nu vi se strice mintea. Ea se strică de la trufie, de la neveghe, de la îndoială și necredință.

O, iubitorilor, nu umblați fără știre! Nu sunteți ai lui Dumnezeu dacă faceți așa. Adam așa a făcut în rai, și a așa a crezut că va face și mai departe, dar raiul nu l-a ținut, căci raiul are legea ascultării de Dumnezeu, nu voia de sine a omului, iar omul care vrea cu raiul, și nu cu iadul, acela alege lepădarea de sine, pe care voi trebuie s-o învățați bine în tot ce înseamnă ea și lucrarea ei pentru cei ce se mântuiesc pe calea ei, calea cea cu Dumnezeu pe ea.

Nici unul din voi să nu fie să nu asculte cum spune Domnul! Nici dacă ați fi numai fete, nici atunci să nu vă luați voia să umblați singure, căci Domnul a spus: «Nu este bine să fie omul singur!».

O, fiți unii altora veghetori! Nimeni să nu caute cu lucrarea clipe de neveghe, o, frați iubitori și surori iubite! Iubirea de Domnul și numai de El, aceasta să vă fie lucrarea pentru care Domnul v-a luat cu Sine din lume, așa cum ne-a luat și pe noi atunci. Și, în sfârșit, duhul păcii sfinte să învățați să-l aveți în voi, căci în pacea cea dinăuntrul vostru stă Domnul cu fața Sa în voi. Acestea, Doamne, le-am spus noi lor.

— O, și noi, Doamne, și noi, ucenicii Tăi, privim cu nesăturare aici, unde Tu ai așternutul Tău așezat cu ei. Ne-ai trimis pe noi mărturisitori peste pământ, și de dorul celor de pe pământ ne-ai trimis să împărțim credință în Tine peste ei, și să faci din unii din ei fii ai lui Dumnezeu. Dar iată aici lucrarea credinței, Doamne, și merge ea ca plugul peste ogorul de arat și de însămânțat, o, și e tare dulce aici cu ei și cu Tine în alai ceresc, că Tu așa vii și așa umpli totul de slava Ta, și ne privește acum toată făptura, toată facerea, Doamne, o, și vrei să vadă și omul pe Dumnezeu în toate și mereu, mărturisit să fii de toate câte Tu ai făcut.

V-au dat vouă așa frumoasă, așa cerească povață surorile mironosițe, copiii iubiți ai Domnului. O, îngrijiți-vă ca tot timpul să fiți iubiții Lui, să fiți ca El ca să poată El în voi, și toată povața pusă peste voi din cer e milă mare pentru cei care nu stau bine cu Domnul, o, și zadarnic ar căuta spre voi aceștia, și nu spre Dumnezeu, căci voi nu aveți putere nici pentru voi, dar e Domnul cu puterea Lui pentru voi, și așa să învețe toți de la voi.

O, e zi de minune sfântă această zi pentru noi și pentru voi aici cu Domnul. Ne bucurăm cu bucurie de nespus de la dragostea voastră pentru cei din cer, că iată, ne aveți oaspeți la masă acum. Fiți, dar, împărțitori de Dumnezeu, căci Domnul, împărțindu-vă vouă, vă dă să împărțiți și voi.

În fața slavei Tale cu noi și cu ei, Doamne, o, nu mai sunt în noi cuvinte, căci izvorul Tu ești, iar noi suntem martorii Tăi. Cu aplecare înaintea Ta și a lor, așa privim și așa ne mângâiem acum.

— O, e duh de praznic de înviere aici, iubiți ucenici și ucenițe! E totul o minune aici. Suntem sub cortul lor cu noi. Veneau mulți creștini, dar nu știau ce să facă pentru venirea lor aici. Iubeau numai bucuria, dar nu și ființa Mea în ei.

Acum e plin de privilegiște cerească și de venirea Mea cu voi din cer aici. Ne mângâiem cu cei ce Ne mângâie purtându-Ne în iubirea lor, căci credința în venirea Mea la ei i-a umplut de har, de statul Meu cu ei aici, pe pământ.

O, veniți spre Mine, spre cuvântul Meu cel mângâios, veniți voi, cei ce auziți glasul Meu, care cheamă la Domnul pe toți cei care vor să creadă și ei și să aibă loruși această fericire, fericirea celor ce cred și se fac fii ai lui Dumnezeu prin credință și prin multă, multă iubire apoi.

Norii slavei sunt deasupra și acoperă ei slava Domnului. Mă aplec smerit ca un Dumnezeu și așa mulțumesc pentru bucuria pe care Mi-o puneți înainte, fiilor, ori de câte ori vin la voi cu slava cuvântului Meu, și pe care o împart cu însoțitorii Mei, cu oștirile cerești, fiilor.

Acum, la sfârșit de cuvânt, iar și iar cântăm laolaltă Hristos a înviat!

Vă voi da veste de pregătire a praznicului de Rusalii, iar voi să vă supuneți, fiilor, căci va coborî Duhul Sfânt cu sărbătoarea cea pentru El, și aceasta ne este petrecerea laolaltă, zilele de praznic sfânt, cu care vin și le petrec cu voi, și cu cei cu care vin din cer la voi.

O, bucurați-vă de Mine, căci Eu Mă bucur de voi, fiilor! Și acum Hristos a înviat, și pace vouă! Pace vouă! Pace vouă, o, fiilor! Amin, amin, amin.

03/16-05-2021